

[Berlau]

Vi har den opfattelse, at man naturligvis må være berettiget til at sige til sin arbejdsgiver: Jeg vil ikke udføre arbejde under de vilkår, som du byder mig her. Jeg har endda offentlig myndigheds ord for, at arbejdspladsen ikke er indrettet i overensstemmelse med gældende regler, og derfor holder jeg mit arbejde tilbage.

Det er så omfattet af nogle bestemmelser i overenskomsterne, og det eneste, som vi her stiller forslag om, er, at der bliver tilføjet en bestemmelse i arbejdsretsloven om, at hvis arbejdet er tilbageholdt begrundet i forhold, der skyldes arbejdsgiverens manglende vilje og evne til at få arbejdspladsen ordentligt indrettet, så skal det være bodsfrit. Er det urimeligt? Er det et urimeligt krav at sige, at folk ikke frivilligt skal lade sig føre til galgen eller slagtebænken eller henslæbe deres tilværelse som invalidepensionister i den hellige produktivitets navn? Det er jo rent faktisk det, som man giver udtryk for fra det modbydelige folketingsflertals side.

Vi kan ikke vente på, at Socialdemokratiet får taget sig sammen til at føre deres plan ud i virkeligheden. Jeg har tidligere peget på, at når Socialdemokratiet foreslår noget, som de kalder for 1980'ernes reform, så bliver det måske 1990'ernes reform eller år 2000's reform. Jeg tror ikke, at folk ude på arbejdspladserne er interesseret i at vente, til Socialdemokratiet bliver enig med sig selv om, hvornår det vil fremsætte sit forslag, eller hvorledes det skal fremsættes.

Det må være nu, man sørger for at få lavet en bestemmelse, som sikrer, at de mennesker, der er ansat på en arbejdsplads, ikke skal forgå som invalidepensionister, og at de ikke skal sætte deres liv over styr. Det er det eneste, det drejer sig om, at hvis man er på en arbejdsplads, som ikke fungerer, så siger man stille og roligt: vi udfører ikke arbejde, så længe vi kan komme til skade.

Hr. Jørgen Estrup har ellers udtalt sig ganske positivt – nu har han vel forladt salen som sædvanlig – netop til fordel for ansatte på en arbejdsplads. Nå, der var jeg for hurtig, for nu dukker han frem, den var ikke god. Men jeg kan forstå, at man har den opfattelse, at det ikke skal være et menneskes ret, og derfor skal vi altså fortsætte med det arbejdsretssystem, dets hæslihed og modbydelighed, hvor folk skal trælle, hvor arbejdspligten er det afgørende, hvor der ikke må ske bremse eller stop i produktionen, uanset om folk kommer til skade.

Lad være at bilde nogen ind, at Arbejdsretten har beføjelser til at sørge for, at den slags ting ikke finder sted. Enhver, der har bare et minimalt kendskab til, hvorledes Arbejdsretten fungerer, ved, at Arbejdsretten er et magtinstrument, en hurtighakker til at stoppe ethvert tiløb til produktionsstop i dette land, uanset hvad omkostningerne måtte være for noget sådant.

Arbejdsretten er efter min opfattelse et instrument, der strider direkte imod menneskerettigheder, imod retten til at tilbageholde sin arbejdskraft i den udstrækning, man ikke mener at den skal udnyttes i overensstemmelse med de vilkår, som en forbryderisk arbejdsgiver har indrettet sin arbejdsplads efter.

Jeg kan kun beklage, at der altså ikke var mere hår på brystet bag hr. Jørgen Estrups udtalelser end til, at han nu farer op og melder pas over for forslaget. Det havde været en god tjeneste at gøre folk på arbejdspladserne, hvis man havde sikret dem muligheden for, at de bodsfrit kunne tilbageholde deres arbejde. Det kan de selvfølgelig stadig væk gøre, men nu koster det dem altså fortsat penge til den arbejdsgiver, som i strid med loven har indrettet sin arbejdsplads på en urimelig facon, og det kan vi selvfølgelig kun beklage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 132:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedringer af dagpengeretten for forældre med børnepasningsbesvær samt forbedrede rettigheder for revalidender.